

Изази суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ и АУСТРО-УГАРСКУ (с БОСНОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ) на годину 6 ф., на по год 3 ф., на четврт године 1 ф. и 30 новчића.

За све остале земље у ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на годину 20 франака, на по године 10 франака, на четврт године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се у плаћеним писмима непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а може се и картох упутницом на пошту у Котор. Дописи шаљу се уредништву. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се од реда 5 новчића. За веће и на дуже вријеме мање.

ТЕЛЕГРАМИ „ГЛ. ЦРНОГОРЦА“.

ЦАРИГРАД, 21 јула. — Кажу да Порта спрема ноту преставницима страних држава, којом објашњава догађај прошле недјеље у јерменској цркви. Данас је затворено много Јермена који не станују овдје; веле да их је преко 300. Јављају из Меке, да је тамо прошлог понедјељника било 71 а уторника 84 мртва од колере. Влада је паредила нужне забране за робу и поклонике одонуд.

ВИЛХЕЛМСХОФЕН, 21 јула. — Цар је на подне кренуо у Остенду на броду Хохенцолерну.

БЕЧ, 22 јула. — Њено Височанство Књагинња Црногорска Милена и Њихова Царска Височанства Велики Књаз Петар Николајевић са Вел. Књагинњом Милицом Николајевном и Вел. Књагинњом од Мекленбурга, присјели су овдје из Русије. Њих. Ц. Вис. Вел. Књаз Петар Николајевић и Вел. Књаг. Милица Николајевна кренули су данас у Женеви, а Њ. Вис. Књагинња Милена полази сјутра у Цетиње.

ЦАРИГРАД, 22 јула. — Порта је разаслала преставницима страних држава брзојавну окружницу, у којој прича: У прошлу недјељу прије подне, за вријеме службе божје у јерменској цркви, у подграђу Кумпаки, неко чело се диже на сто и стаде говорити нешто сместено. Кад га свештеник хтједе зауставити, онали на њега два пута из револвера. Неки другови тог сместењака повадише ножеве и друга оружја, којима стадоше нападати људе. У то догрчаше војници, жандари и заштије, који се пађоше близу; по исти они грајачи дочекаше их камењем и оружјем. Неколико војника остадоше тешко рањени, а два Јермена погинуше од пушке. У исто вријеме неко је гађао стражу Султанове гарде на Босфору, но војник није такнут. Они пемирници су раширени и тим је престао бој. У сараскјерату састављен је суд, који ће судити кривцима немира, који су затворени. — Кажу да ће се

берати бугарским владикама за Маћедонију сјутра послати.

СРИЈЕДАЦ, 22 јула. — Муткуров је дошао из Беча.

БЕЧ, 23 јула. — „Politische Correspondenz“ јавља, да принц Фердинанд Кобург долази сјутра у јутру у Беч, остаје ту један дан, на полази у Мађарску, да полази свог брата Филипа.

ЦЕТРОГРАД, 23 јула. — Приликом педесете обљетнице војне службе министра Вановскога, писао му је Цар честитку, у којој наглашује, да отачаство треба свакојако велику и силну војску, али не да кога напада, но само да храни цјелокупност и образ Русије и да закриљује драгоцене благодати мира, који ће Цар, узда се у Бога, на дуго очувати.

БИОГРАД, 24 јула. — Јучер је био велики скуп Срба маћедонаца који су се станили у Србији. Скуп је протествовао против постављања бугарских владика у Маћедонији, одобрив три одлуке, које ће послати руском Цару, Султану и селенском патријарху.

ПЕТРОГРАД, 24 јула. — Новински глас, да Цар Вилхелм овога пута неће ићи у Петергоф, сасвим је измишљен. Цар Вилхелм доћи ће у Петергоф 24-ог а кренуће, морем, 26-ог августа (по попом).

ЛОНДОН, 24 јула. — Краљица је потврдила закон о погодби инглеско-њемачкој.

ПARIЗ, 24 јула. — Вечерњи листови јављају, да је краљ Дахомејски одбио понуду за мир. Војни поход против њега кренуће почетком септембра.

БЕЧ, 24 јула. — Принц Фердинанд пошао је јутрос у Мађарску на добро брата свога Филипа, остаће тамо који дан, на ће даље у Бугарску, гдје ће стићи прије 14 августа (по нов.), а тада је обвештица његова доласка у Бугарску. Гласови, као да је Фердинанд наумио, да по свом повратку у Бугарску прогласи независност те кнежевине, са свим су измишљени.

РАСТАНАК.

(По руском.)

Уз танку фрулу извија
Момчићак један млад
Крај миле своје драгане —
Да стина срца јад:

„Ево ме сада крај тебе
Пошљедном, рају мој;
И задњег часа уживам
Анђелски поглед твој!..“

„У први прасак зорице
Остављам дивни рај —
Убаво моје сеоце,
Премили овај крај!..“

„Дужност ме зове у борбу...
Радо ћу с' борит' ја,
Само нек слави побједу
Премила Русија!..“

„Ох! идем, слатка љубави,
Бе с'јева оштар мач;
Ал' ако паднем — погинем —,
Поштеди горки плач;“

„Само, рад' наше љубави,
Изврши налог мој:
На гробу моме урежи:
Паде за народ свој!..“

1889.

Велко.

БЕЧ, 25 јула. — Јулије Блум подсекретар државни у министарству финансије у Миспу, постављен је за управника вересијон банке на покретнице (Credit-Anstalt) у Бечу и примио се тога.

ПЕТРОГРАД, 25 јула. — Објављен је закон, којим се одређује милош рубаља на кошеве за шеницу, дуж харковско-николајевске жељезнице.

ЦАРИГРАД, 25 јула. — Кажу да ће се данас предати берати бугарским владикама. Закаснило се, што је екзарх пријавио имена владика просвјетном одјељењу мипистарству правде, мјесто великом Везиру.

ЛОНДОН, 25 јула. — У доњем дому парламента изјавио је Фаргусон, да влади није познато, да су, по заповиједи из Цариграда, пушке мартинке раздаване Курдима на више мјеста, и да турски војници мушкеташу Јермене у којих нађу оружје. Влада (инглеска) много жали што руска влада гони Чивуте, но како је то домаћа руска ствар, нема пута инглеској влади да се у то мијеша.

БЕРЛИН, 26 јула. — Како јавља „Norddeutsche Allg. Zeit.“ Цар ће доћи у Хелголанд 10 августа. —

РИМ, 26 јула. — Краљевим указом од 3 авг. Завршује се четврто засједање шеснаесте нар. скупштине.

ХАМБУРГ, 26 јула. — Противно протјераним гласовима страних новина јавља „Hamburger Correspondent“ поуздано, да ће у пратњи Царевој на путу у Русију бити десеторица. Принц од Саксен Алтенбурга, као биски рођак рускога двора, и Каприви пратиће Цара.

ПARIЗ, 26 јула. — Јучер је подписана погодба англо-француска (о Африци).

СРИЈЕДАЦ, 26 јула. — Службено се јавља из Цариграда, да су бугарском екзарху јучер предати берати за бугарске владике у Маћедонији. Други глас јавља, да је селенски патријарх дао оставку. Бугарски владика Теодосије кренуо је данас из Цариграда, да заузме своју епархију у Скопљу. Стамбулова су у Шумли дочекали радосно. Иза обједна било је освјетљење. Народ је дигао Стамбулова и носио га на рукама до кола.

БИОГРАД, 26 јула. — Начелник Теодоровић постављен је за српског вице консула у Приштини, на мјесто убијеног Л. Маринковића. Руски министар Персијани кренуо је у Париз да се лијечи.

ПЕТРОГРАД, 26 јула. — „Journal de St. Pétersbourg“, говорећи о постављању бугарских владика у Маћедонији, каже: Порта је могла мање хитати да учини по жељи Стамбулова, који потичу из таквих политичких смјерова, које би Порта мање имала разлога потпомагати но ико други. Те су примједбе и Нелидову достављене да им буде тумач, но није предата никаква нота.

О немиру у јерменској цркви у Цариграду вели исти лист:

Повашање изазивача немира не може се никако оправдати. Но надати се, да ће Порта хтјети водити рачуне о оправданим захтјевима мирољубиве јерменске странке, која је увијек вјерна била Турској.

АТИНА, 27 јула. — Ради неслоте међу главарима странке, као да ће брзо настати расцеп у опозицији.

То би ујемчло побједу владе Трикупове при изборима.

ПЕТРОГРАД, 27 јула. — Сјеверна Телег. Агенција дознаје из поузданог извора, да царска влада није наумила гонити Чивуте.

ЛОНДОН, 27 јула. — На банкету министара у Менџххаузу, рекао је Солзбери, да је јевропски положај потпуно миран и да Инглеска не може још напустити Миспу.

ПОРТСМАУС, 27 јула. — Цар Вилхелм дошао је амо, прегледао убојне бродове и по подне посматрао занимљиво вјежбање нових торпила. При повратку у адмиралов дворца, у мало што нијесу адмиралова кола обалила Цара, да није вјешто скочио на страну.

ИЗ НОВИНА.

У биоградским „Малим Новинама“ од 16 јула налазимо ово:

Убиство српског консула. Јавили смо како је турска влада одговорила да неће дати никакве сатисфакције нашој влади због убиства српског консула у Приштини пок. Луке Маринковића. О томе сад „Народни Дневник“ јавља ово: „Турска влада одиета је одбила давање сатисфакције на онај начин, како затражи српска влада. На дефиловање турске војске пред српском заставом у Приштини турска влада не пристаје с тога што би томе још више опао и иначе мали ауторитет турске војске код Арнауца. Тиме што је турска војска отпратила мртво тијело српског консула до српске границе, ваља да се задовољи Србији јер је и то морална сатисфакција. Турска у осталом пристаје, да да материјалну накнаду породици убијенога консула, а све остало морално задовољење биће у томе што ће косовски валија отићи српском консулу у Приштини и изјавити му своје сажаљење због убиства Луке Маринковића. Српска влада се, како дознајемо, није хтјела задовољити ни оваком сатисфакцијом и ствар сада стоји онако исто, како је била и прије неколико дана.“

Ми потпуно одобравамо влади што није пристајала на ову и оваку сатисфакцију. Шта она мисли даће радити па овој ствари, ми не знамо, то је ствар владина. Али нама се чини да би влада сада имала најбоље земљиште, да пред онога што турска нуди, задобије сатисфакцију још и у слободи српске цркве и школе у Старој Србији и Македонији.

(Види изјаву „Agence de Belgrade“, по иакопај депени бечкога кор. биро-а од истага дана, у прошлом броју нашом. Ур. „Гл. Црн.“).

ДОПИСИ.

Тушина, 10 јула. — У четвртак 1 јуна стиже глас од г. доктора Ђура Кустудића о крстама које су се показале по многим мјестима. Још одавно патиде су многе фамилије, што су нека чељад из овијех мјеста путујући по другим мјестима из ван наше књажевине, ради њекихх према својих, морали су тај квасац пријати и пренијети овамо у ово племе. Изглед тијех крста необичан је, зашто није као прве крсте; разлика је та што је у првим крстама по неколико излазило, и то нијесу биле крупне крсте; средње су величине а изгледале су подобно срабу. А садање тако су велике као чирови. Прве су крсте појавиле се 1879 у мјесецу јуну, морало се јавити власти за ову напрепиту болест, власт је ондашња наредила да по један од сељака у поједина села биљежа справом за биљежање; њеки су имали од поменутог биљежања млечиће (?) жуте заострене, тако изгледа као оштра бритва. Биљежанице су морале по три бити на десној руци, обично за шаком. Као што пређе рекох, јавио је доктор својим писмом од првог јуна Грубану Церовићу и капетану В. Кршињани да обадвије капетаније буду заједно ради биљежања. Пређе овога пошто је из племена 10 ђеце у Никшић те су примила квасац да се речене капетаније са њих

ЛИСТАК „ГЛАСА ЦРНОГОРЦА“

КОМАНДИРУ КРАЈИНСКОМ
ПОПУ МИТРУ ДАБАНОВИЋУ.

И кад бјеше у кавезу
Османлијског цара,
Вјерно и тад служио си
Нашег Господара.

И кад бјеше у ланцима
Стегнут као раја,
И тада си ор'о био
Књаза Николаја!

И кад бјеше сва Крајина
У душманске руке,
Ти си и тад' борио се
Презирући муке!

А кад поста Црногорац
Поста и главаром,
И послужи ово стјење
С љубављу и жаром!

Послужи га вјерно, славно,
Као Србин прави,
За то тебе мало, веље,
О јуначе, слави!

А проклиње смрт онаку
Што ти живот узе,
Продивајућ' на твој гробу
Жалостиве сузе!

Радоје Црногорац.

биљжају, ђе је средокраћа племена, у варош Швањик. Биљжање то било је на овј начин: Пошто је објављено да свако мора доћи на одређено мјесто, теретило је било поједином селџку своје десеторо неодоледе ђеце, нека носити а нека на коња; али при помисли на болест и ако је трудно било доћи, радосно су ђеца на овај еретни састанак кретапа са својим родитељима, питајући старике: „Ко је тај, бабо, што ће нас биљжати?“ То је, моја дјецо, наш добри доктор Буро Кустудић који и настава свагда ту у Никшићу.“ „А како ће то бити?“ „Неким иглоом ерброниом по мало ће дофатити али које се год у српскада онога ће више бољети.“ Зато је наредио г. Кустудија да ђеца видећи текућу крв на руци, не би се греварила из наглог страха, да отру с руке, те да не могу тај квасац примат. Родитељи неки нешћену причуваат ђеца да не отру биљжаницу, која је обично стављана на рамену, те се тој ђеци пијесу ни примале. Још им је казано да ће по ново велике красте боловат, јер наш народ каже да су то турске красте толике величине, почем су отуда и потекле. Нека су ђеца и помрла од тихих краста, што нијесу одмах биљжана па пошто су уквасила то је онда немогуће курталисати чељад која хоће од њих да умру. Лако се види и рђава је, прилика на оног што хоће да премине: његове красте усану, највише да их је било, и модри у тиједу, изгледа као чипит, взнемогне и никава говора неможе изустити. Непрестано јекат, трабунање, неки несмелени говор, као да је мрд.

Не проинушама напоменути ово добре поуке које је г. Кустудић оставио:

Наредно је капетанима да отклоне небе'мане од народа: прије свега да уредно прилазе на биљжање, да се не јагне и да има доста квасца за исте. Друго да ђецу **начисту** не би требало никакво примат, јер разумије се, да може бити и оног спромашног ђетета хаљина (ваља да му је опрана и чапра — кожа —, као и хаљина (јер једно без другога нема рашта. Ур.) опрота, на ако је и вежда. То нека је препоручено есентеницима који највише имају посла с народом. Неке гоеночке куће племена дробљачког, и сада се спомињу као и свагда; њихова еу чељад чиста, милина је гледат, а други нека се поправе.

Понто је доктор походно војв. Новину Петровића и дао му неке лијекове, па видио ђецу М. Петровића, пошао је у Жабљак. *)

Митар Ц.

„У слози је снага, у вољи је моћ.“

Смајле.

Одеса, 18 јула. —

Читајући у „Гласу Црногорца“ отвор новог колежког пута од Ријеке Црнојевића до Миркове вароши и видећи колико моје отачаство у јавноме саобраћају, у добрим колежким цутовима, сваким даном лијешо напредује, ејетно сам се опних златнијех ријечи чувеног Ингледа Smiles-а, за то сам их на челу мог данашњег дописа, као печат, ударно. Да држава вриједи онолико колико држављани вриједи, одавна се казало; да је у држави као у фамилији и код појединачних људи, највећи извор с свакоме благостању: рад и штедња, и то је познато. Претпоставив ово, ево ме на предмет!

У мојим прошлим дописима, бавехи се о одеској трговини, ја сам и више предлога написало. Међу осталим, споменуто сам нам: и слободну дукку у барскоме пристану, и дирекцију набавку руског петроуља. На моје предлоге ви ћете бити заната оназили: да без доводне главнице онака замашна предузећа није могуће извести; да је Црна Гора малашна и сиромашна; да су Црној Гори уоквирене границе и екућена повчана ерества. Али?... Вјеран начелу: Union-force, удружена заједница, кад би се озбиљно у обзир узела и у Црној Гори као свагда и на свакоме мјесту — чудеса би починела.

Ево како!

У нашој Црној Гори, ма колико малашна и сиромашна била, вазда ће се паћи ето тину хиљада особа, које су у стању — да не говорим више — положити у какву добру задругу по једну саму форинту; а та форинта дала би ето тину хиљада форината, које кад сложите на једну рцу, била би сумица на коју би се могло понешто и рачунати. А раздијелите ето тину хиљада форината у ето тину хиљада депова, нико жив неће ни осјетити, да новаца у цену има. Што један не може, моћи ће их десетина, а што десетина не може, моћи ће ето тина и т. д. Свако предузеће, од и јвећег до најмањег, доноси потешкоћа — саразјерно предузетоме раду. Сила, силом, силу криши! И ово се зове задруга; ово вам је „union force!“ Кад се удружна ерества еспирну, знатели што је неосцириво? — Вересија!

*) Сврхамо позор зналаца језика на неке народне паразе у овом допису, којих нема у Вукову рјечнику, нити смо их и где налазили штимање. Н. пр. Биљжати, биљжати, (мјесто — ити, — ево) у авачењу писати, навртати, казати; особито биљжанице. Ур „Гл Црн.“

Ради вересије, у нашем народу постоје двије са свијем противне реченице. Једни кажу: „Ко је дужан и на божић је дужан“. А други пак тврде: „Ко дугова нема, тај вересије нема“. Како довести у склад ове двије са свим противне тврдње да и једна и друга истини одговара? Чујте!

За прву: ми видимо сваким даном доста примјера. Видимо трговца или другог приватног човјека, који потражи и узјми новаца, да са узјамљеним повдем, што боље и удобније, кроз неко кратко вријеме проживе, немислећи, као да га ни брига није: ни како ће подмирити уречену добит (камату), ни како ће повратити, на забилежено вријеме, узјамљену главницу. Повјеритељ пошто види да дужник не долази: ни са добити ни с главницом, тужи свог дужника у суд. Суд позивае дужника и кажујему: ако до тог и тог времена нијеси подмирио твог повјеритеља и платио му главницу и на главницу уречену добит, твоја кућа, имања, виноград или њива продаће се на лиценцију и подмирити твој повјеритељ. Дужник и судску есуду на једно ухо чује а другијем заборави. Али повјеритељ добро судску есуду у главу узвучи, па, до потребе, и пером убјави, кад исплати петјече рок. На забилежено вријеме, пошто дужник повјеритеља није исплатио, повјеритељ потражи од суда, да имање његова дужника буде распродато на јавној лиценцији и да се његова вересија из прдатих предмета њему исплати. Суд, разумије се, уважава тражбу повјеритеља и распродато имање дужника. Дужник се етопоро онда евоме јаду ејети кад је судбено приморан вазврати из своје куће или оставити своју земљу. Ко по овај начин своје дугове прави, тај запоста право има тврдити: „које дужан и на божић је дужан“!

Али с друге стране, ми видимо свјесна земљорадника који позајми новаца да некрчи своју њиву; или трговца да проширити и повећати свој трговачки рад, настојећи из петнијех жила, дневи и ноћи: и како ће подмирити добит на узјамљени повде, и како ће на уречено вријеме повратити своје повјеритељу узјамљену главницу, а преко свега тога да се и он окориети, да и њему нешто претече, тај има потпуно право тврдити: „ко дугова нема, тај вересије нема!“

Ову пошљедњу тврдњу, ја сам најбоље на самоме себи искусио: да што више дугујем то је и мени боље. Вазда сам зло етајао кад никоме ништа дуговао нијесам! Благостањ државе, народа и појединачних људи може се измјерити на према вересији коју уживају. Нико на овоме свијету, саразјерно пучанству, нема више дугова од Инглеа; али ни једна држава, у трговачко индустријалноме епислу, не вриједи више од Инглеа. Кад би сви одески трговци очекивали да прибаве своје властите главнице колико им треба за своју трговину, вјеру вам давам, да у Одеси неби био овако огроман број трговаца — а и вашег дошеника одавно би нестало! Дакле ја естајем при овој: „ко дугова нема, тај вересије нема“. Онај који другичје тврди, т. ј. ко је дужан да је и на божић дужан, тај је незналица, тај је лијенчина, тај вересије и не знадукује.

Ово сам вам споменуо и просто поближејно по ову нашу црногорску. Проучите на судите!

Другим дописом, ако ми дозволите, инаећу вам о нашој, црногорској трговини и о нашим трговцима, т. ј. елоштитићу вам моје мишљење, какви би морали бити наши трговци, да нам наша мала трговина напредује.

Хвала неуморноме раду г. Вишњеградекога, руске финансије у свакоме погледу, сваким даном напредују. Овијех дана на берлинској бурси, мијењало се 109 руских наширних рубља, за 242 златне немачке марке. На одеској бурси мијењате су липе интерлинге, по 8 наширних рубља и 38 коњјека. Немалећи пак на зналајно падање курса иностранних новаца на прам руској наширној рубљи, руски препечени (реткивцирани) шпирит све вишу цијену има на страним лијацама. Почетком ове недеље руски шпирит за извоз поекучио је 12—15 коњјека на видро (једно руско видро једнако је 13 литара и 33 центилитра метричке мјере). Као на јевропским тако и на турским лијацама у велике троше руски шпирит. У Марсељу цијена му је поекочила за два франка. У елучају кад би иностранни новац имао виши курс, руски би шпирит био и још скућли. На одеској лијаци има врло мало шпирита у резерви. Вас шпирит те се у Одесу доводи одма се шаље у иностранство. Па и на руским унутрашњим лијацама цијене шпириту скачу. Главни је узрок томе, што сваким даном одеским трговцима знатне нарудбине етижу.

На данашњем еточаноме пазару било је 1073 говеди, и продати су, већим дијелом за извоз, по 2 р. 60 до 2 рубља и 80 коњјека пуд.

Одеско трговачке куће које мјед узвзе, дигле су овоме еспанацу цијену по по једну рубљу на сваки пуд. Чујем да је и у западној Јевропи цијена мједи поекочила. Мјед је поекучио с тога што

је у Америци много требају. Ова је појава врло интересантна. У свијем трговачким круговима тврде, да цијене мједи и еребру све више и више скачу зато, што на лондонској и амерканским бурсама, еребро и мјед траже а златни новац занемарују. Ово је барем мишљење одеских берзијанаца. На одеској бурси продавати су данас: руски полуимперијали, по 6 рубља и 74 коп. наполеон златни 6 р. 71 коп. турске липе по 7 р. и 49 коп. аустријска фиорина по 73 коњјеке.

Ако кроз који дан добра виша шање, ђетина у свој Русији биће придобра. Шеница је продавата 96—98, јечам 57—58, кукуруза 46—47 коп. сваки пуд. И спаси бо.

В.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ.

Цетиње, 27 јула

(Из Двора. — Повратак.) Послије

два мјесеца и четрест дана оте'ство, повратила се у Своју Пријестолницу у уторник 24 о. м. послје 5. часова по подневу. Богу хвала, у добром здрављу наша Преисходства Владарка **Њено Височанство Њагиња Милена**. Високој Путници, милостивој мајци свијех нас, били су у срећае до Дубовика: Предеједник мншестареког савјета и министар унутрашњих дјела Г. Божо Петровић, министар војени Г. војвода Илија Цаменац, министар спољних послова Г. Гавро М. Вуковић и министар финансије Г. Нико Ђ. Матановић. Мноштво цетињског грађанства обојег пола с управитељем вароши на челу, ишче ало је Високу Путницу при узаску у пријестолницу клицањем: **Живјела!** Пред Свијетлим Двором дочекали су Њено Височанство: Његово Височанство Књаз и Г. сподар наш, Њихове Свијетлости Пријестолонашљедник Књаз Данило и Велики Војвода Зетски Књаз Мирко са свијем Свијетлим Књажиницама, Његова Свијетлост Књаз Петар А. Карађорђевић, са свом Свијетлом Ђецом, Преосвештени Г. Митрополит са евештеношћу, чланови Великог Суда, Великодостојници, чиновничтво и остало отмјеније грађанство. Свак се у души веселио видећи у добром здрављу Узвишену Књажинју. Како је онај тренутак био Узвишеном Владоцу и Свијетлој Ђеци па и поскакујућим младим унуцима, може знати сваки који познаје, што је вјерна љуба и њежна и милостива Мајка!

У пратњи Њеног Височанства дошоше: Дворека Дама Госпођица Најком и ађутант Н. В. Г. Славомир Бурковић са осталом пратњом и послугом.

(Дарови.) Њено Височанство Књажинја Милена извољела је даровати дворскоме лекару Г. др. С. Симоновићу скућијену златну кутију за цигарете, укусно емаљом пекићену. — И Њено Императорско Височанство Велика Књажинја Милица Николајевица, извољела је послати др. Симоновићу на дар златне заносце пекићене драгим камењем.

(Вијенац.) Његова Свијетлост Књаз Петар А. Карађорђевић, извољило је послати врло лијепи вијенац од умјетног цијећа, да се њиме окити гроб рано погинулог Командира Бошка Мартиновића. И ово је још један доказ да је покојни Бошко био омиљен код високијех лица. Како лијепи утјеха за тужау родбину, видјећи да јунак јунаку жалећи кити гроб.

(Руски дарови.) Св. Синод послао је изнова из Петрограда у помоћ пострадалијем од перодике Црногорцима 44.117 франака и 65 сантима.

Царско Руска Легација предала је Одбору за цену цијељ 37. руб. у карти, који су скућљени Легацијом Амерканских Сједињених Држава у Техерану.

— Данас доносимо подробна објашњења расхода достављена у извјештају Цетињског Добротворног Одбора од 2 јуна о. г.

— Господнић Буро Поповић, пазорник основнијех школа поклонио је музеју у Зетскоме Дому два оруђа из

камене пероде (сјевирницу и теслицу) шаћена у Црмници код „Краљичиног Ока“, гдје је некад био риболов, у земљи на један лакат дубине.

(Г. Милош Седлак) директор завода глухо-нијемих у Будијовице, у Чешкој, био је на Цетињу у прошли уторник и повратио се у ериједу у јутро рано у Котор.

КОНГРЕС ОПКЕГ МИРА.

У руским новинама „Рускија вђдомости“ налазимо о томе конгресу овај извјештај:

У Лондону данас засједава конгрес „Опкег мира“. Конгрес има задаћу како да прочаје начин да се међународне сваје и неспоразуми рјешавају међународним судом „добрих људи“, и да се није начин како да се најбоље достигне тај смјер на пракцији. На конгресу нема званичних преставника од јевропских влада, него у њему примажу учешће многи од најбољих парламентарних посланика, и многи научењаци и другови мира од свега свијета.

Мисао о уређењу међународних судова почела се је ширити, по Јевропи, особито за посљедњих двадесет година. За главнога проповједника те дивне мисли морамо признати Ричарда, члана Доње палате енглескога парламента. Готово одма пошто је изиша на јавност акт бриселске међународне конференције о законима рата, (1874 г.), Ричард је изиша пред парламентом са предлогом да се поради код Краљиде да она предложи јевропским државама својеице разоружање. Гледетон, који је тада био глава енглескога кабинета, одговорио је да је то питање доста тугаљиво, те да се он не може примити да ту ествар предложи Краљиди. Послије тога палата је гласала то питање у промијењеној форми т. ј. да би се влада корисетовала згодним случајем, те предложила другим државама оиће разоружање. Мало иза тога у Бечу је било особито савјетовање међу многима депутатима посланичке и гоеночке куће, на којему је било примљено ријешење да се ради у корист оиће мирне политике; уређења међународних судова; а такође да се сазове конгрес од чланова јевропских парламената, на којему би се поразило да се уреди такав суд и да се, колико је највише могуће, скрате војнички буџети. Године 1874 уређено је било у Петрограду Друштво међународнога права, али је оно држало само једну еједницу. Барон Жомини, који је био званични изаславник руске владе на бриселској конференцији, предложио је у тој еједници да се међународни неспоразуми и зајеницо, рјешавају међународним судом. На пошљедак и у њемачкоме рајхстагу, године 1878, посланик Билер говорио је у корист међународних судова и оићега разоружања; али је тај предлог добио онитар одговор, од стране фељдмаршала Молтке-а.

Од тога времена идеја уређења међународних судова налази све више и више приеташа. У 1882 години скућио се је у Бриселу први конгрес другова мира за ширење ове идеје. Познати њемачки публицист, професор Холцендорф, послао је конгресу писмо, у којему исказује своје одобрење раду конгреса и каже „да се ваља, што је више могуће, старати да се ограничи прекомерно увеличавање војне, у интересу економскога и моралнога побољшања оићега народнога положаја“. Дале вели да се мора обратити особита нажања на то „да се ступи у најјачу борбу противу онога дијела штампе, који, под личношћу патриотизма, распаљује војничке страсти и ставља у опасност добро одношаје међу владама“. Што се тиче трејтејских судова Холцендорф признаје неумиљиву њихову корист; само каже да њихов значај може бити слаб у питањима првостелене важности, као н. пр. ће је метнуто на мјерило питање о естанку једне, или друге државе. Он не одобрава мишљење оних, који би хтјели тврдити да судови могу отклонити свако ратовање; он важе и то да такво мишљење може бити и опасно у томе одношају, што би оно изазвало немарност к свима другима ередствима, која би могла еслужити сачувању мира.

У корист међународних судова, и разоружања, говорило се и говори се не само по новинарству, и у парламетима; него и у дипломатској пракцији рјешавање међународних неспоразума таким судом узлази све више и више у обичај. Назад петнаестину дана питање ово било је покренуто у италијанскоме парламенту, те се је цио парламетат изказао у корист предлога посланика Бонгиа да се рјешавају међународне неусугласице изабраним судовима. И сам Криени и ако је признао да има мало наде да се међународне сваје могу рјешавати судовима, опет није се одио к томе питању с онаквом повизијетичком немарношћу, с каквом се одиоше повизијетички органи јевропске, а особито њемачке, штампе (н. пр. Kölnische Zeitung) Криени је казао: И ако је дипло

матичка практика американских држава дала већ 34 случаја рјешавања међународних питања американских држава изабраним судом, опет Јевропа у томе одношају стоји у другом положају, и велика је разлика међу њом и Америком; јер у Јевропи има врло много чародних, и других, врло важних питања још не рјешених. Криспи каже да ће се најбоље сачувати мир, ако се о томе буду искрено старали људи у рукама којијех налази се управа над државама; но у осталим, говори даје, е напредком културе све ће се више и више укорјењивати у народима увјерење да је рат, који изазива и наоружани мир, једно од највећих зала за човјечанство; те ће се старати да се данашње насилничко рјешавање међународних свађа рјешава мирним међународним судом, као што се рјешавају зајевиде и свађе међу појединим људима.

Како било да било, опет видимо да мисао о уређењу међународних судова шири се све више, те се је надати да ће сваке године све више и више међународних питања долазити пред такав суд. У свакоме случају човјекољубиве тежње другова мира заслужују сваку похвалу и одобрење. Standard, поздрављајући лондонски конгрес, чини врло лијепу примједу да је добро свагда имати пред собом неки високи идеал, па и онда кад би човјек знао да се тај идеал неће никада подишно достигнути.

Кад закључци конгреса и не би имали особитога улива на практичну политику јевропских влада, опет рад његов одушевљење његове чланове, и укријениће мирољубиве и човјекољубиве осјећаје, а заједно с тим напоменут ће јевропским народима велике културне задаће нашега времена. Оволико руски лист.

И ако је Црна Гора по превасходству војничка држава; и ако је црногорско оружје окривљено, колико ма које на свијету; и ако Црној Гори предстоји још дуго бранити своја права оружјем, опет и ми поздрављамо конгрес мира, слоге и љубави међу народима. Али тај конгрес мира и слоге међу народима има ће добрих посљедица тек онда, кад се велике силе заузму да добро савјесно рјеше нека најважнија јевропска питања, особито вестично питање. „Свакоме своје и од туђега руке далеко“, па ће мирни међународни одношаји постати такви да ће и међународни судови достићи своје човјекољубиве смјерове.

Књижевност.

Старинар еписког археолошког друштва. Година VI. Књига 4. У Биограду. Краљевско-ерска државна штампарија 1889.

Садржај: 1. Везени епитрахил од године 1528. (Наставак и Свршетак). Од М. В. Валтровића. 2. Натпис на Фелону од год. 1519. Од М. Валтровића. 3. Геме у биоградском музеју. (Наставак и свршетак). Од М. Валтровића. 4. Римски натпис из Ниша. Од М. Валтровића. 5. Златни новац Криспа, сина Константина од М. Валтровића. 6. Разне вијести. Од М. В. Извјештај о раду и стању ери. археол. друштва године 1888. С једном литографисаном таблицом.

(Због нагомиланих службених послова у државној штампарији, овај је број јако закаснио.)

Изашао је „Глас Истине“ лист за црквене проповједи, хришћанску поуку, духовну књижевност, животописе, старине и православане црквено-народне потребе Бр. 12. Година VII. Уредник: Сава Петровић.

Садржај: Беседа коју је говорио високопреосвећени епископ Мирон Николић приликом рукоположења свога за епископа пакрачког у Карловцима 3. (15.) маја 1890. — Историјска достоверност књиге о судијама. Написао Душан Јанковић. — Написате према прав. Грцима првијех година по паду грчке државе. Написао П. Сладкојевцев. — Српске старине из архиве манастира Беадина. Саопштава: Јеромонах бездински Сергије Шакарк Нинић. — Листак: Биљешке. — Некролог. — Нове књиге и листови. — Књижевни оглас.

„Глас Истине“ излази 15 ог и пошље дјелг дана сваког мјесца на читавом табаку велике осмине. Цијена је листу: За Аустро-Угарску: 2 фор. на цијелу годину, 1 фор. на пола године; за Србију 5 динара на цијелу годину 2½ дин. на по године. Из Србије прима претплату књижара В. Валожића у Београду.

Још се могу добити сви бројеви „Гласа Истине“ од почетка до данас.

Власник и издавац „Гласа Истине“ Штампарија А. Најевића.

ПРОСВЈЕТА

„Матица Хрватска“ имала је у недељу дне. 27 јулија прије подне своју оногодишњу славну скупштину. Придошло је било на скупштини лијеп број чланова, међу којима видјесмо достаган број напо-

се свеучилишних слушатеља. Председник професор Смичлиак отвори скупштину лијеним говором, разправљајућ о задатку „Матике Хрватске“. Иза председникова говора извјестно је чланове друштвени тајник и благајник г. Иван Костречић о књижевном и господарственом раду у посљедних шест мјесеци, пошто је „Матица“ сад у пол године свршила посао од једне године, да улмогне напокон „Матичино“ пословање доћи у склад и са сунчаном годином. Успјех, који је „Матица“ у кратко вријеме постигла, је у сваком обзиру крајте служи на част одбору „Матике“ што је и за кратко вријеме знао тако лијепи напредак учинити. Књиге „Матике“ за текућу годину 1880. се већ штампају и тајник „Матике“ нам је већ навјестило, да ће чланови „Матике“ добити међу осталим на уздрату: Хончевић слика из објеге земљописа другу књигу, која разправља о Францеској, Белгији, Холандији, Швајцарској и Енглезској. Најдаће издати ће ове године „Матица“ ново издање „Прерадовићевих pjesама“, а у забавној књижици“ изаћи ће „одабране цртице и приповијести“ покојног Николе Тордица, приповијести „Из приморскога живота“ Симе Матачуља, једна комедија и весела игра госпоње Хермине Томићеве, повелик приповијест: „На рођеној грудн“ од Кс. Шавдора Балскога Чланова „Матике“ је било и ове прошле године преко седам тисућа, а приход друштва био је преко 25 000 фор., од којег се је 21.000 фор. потрошила за издање књига, а остало уложено у друштвену главницу. Иза извјешта тајника и благајника, које су чланови позорно и великим одобровањем саслушали, гђе одбору „Матике“ и благајнику подијељен абсолютриј за прошлогодишње рачуне и нови ревизионални одбор од чланова утемелитеља изабран, и то: подкузовник П. Карић, градеки заступник и трговац Ил. Гутеша и професор Цвјетко Рубсгић. Пошто још тајник саопшти скупштини закљадни лист о новој „Матичиној“ закљадн Адолафа Вебера-Ткалчевића. Који би од чланова једногласно примљен до знања и небило са стране чланова никакова предлога гледе друштвенога пословања, приступило се к избору нових одборника, те бјеху једногласно изиовице изгубивши одборници и друштвени благајник, изабрани. Члан Илија Гутеша захвали се иза избора одбору „Матике“ за његов усјешни труд, а председник затвори овогодишњу главну скупштину „Матице“.

„Јавор“ има ову биљешку:

(Професор Брике). Професор физиологије на бечкоме универзитету др. Ернст Брике ступа сада у мир, пошто је преко четрдесет година био професором, а како је прешао 70-ту годину живота, то по закону мора ићи у пензију. Покојни лекар новосадски и књижевник ерски др. Јован Андрејевић († 1864.) био је љубимац Брике-ов и радио је у његовој лабораторији, те је и дошао и сам до нових резултата, које је у стручном летопису саопштио а и у засебној књижици изишла је расправа његова под натписом „Ueber den fei neren Bau der Leber“, у којој је Андрејевић доказао, да се жучни власати судови са крвним судовима не додирују, као што се дотле држало. Брике је сваке године у својим предавањима, кад је говорио о томе, како је отквана јетра (црна дигерица), спомињао свога вриједнога ученика, Србина Јов. Андрејевића. А и други новији физиолози спомињу на своје мјесту и Андрејевићев проналазак. Андрејевић кад се после настанио у Новом Саду остао је у пријези са Брикеом и пишао му је по који пут карловачкога бермета и других добрих ствари, што их ми имамо овдје у нашим крајевима, а којих се ни бечлаје не устручавају. Др. Андрејевић је познат и као књижевник ерски, нарочито својим „Естетичним одломцима“ (по Фрауенетету и Кун Финиеру) у „Даници“, „О фотографији“ у „Седмици“, преводом с енглеског оригинала „Рихарда III“ Шекспировог; врло је занимљиво његово писмо у „Даници“ за 1860., у којем пише у томе листу врло општоумно оцјењује; а радио је и иначе у „Даници“. Спомињући професора Брике-а сјетасмо се и његова честита п вриједна ђака, па нека нам се не замјери, што га и спомоносмо. Др. Андрејевић је сарањен на новосадском ајманком гробљу, поред капеле владике Платона, на јужној страни од ње, гдје је положена велика мраморна плоча на гробу му.

(Ми додајемо, да је др. Јов. Андрејевић био први муж Илке Марковићке, несретне осветнице свога другога мужа, Јеврема Марковића. „Ур. Г. Ц.“)

РАЗНЕ БИЉЕШКЕ.

(Из лекарске праксе. Професор др. Л. Хирт прича у једном медицинском листу за овај случај на праксе му: „Ексхард Ка. двавајестогодишњи син тајног медицинског савјетника професора дра Кл. у Бреслави, патио је од октобра 1888. год. од чудноватог и мучног кашља. Кад га је напао кашаљ, кад год је трајао краће, кад опет дуже времена а често је трајао читаве

сате и том приликом је дијете плашљиво око себе гледало и мучно је дисало. Тразање тјелесно том приликом бјеше за дијетине сроднике ужасно и трзање је било тако, да се чуло по свој кући. Особито у постељи га је нападао ужасан кашаљ; од спавање није могло бити ни спомена и цијела је породица натила усљед тога и сам је отац увјеравао, да већ више ноћи није ни тренуо. При најстрожијем истраживању плућа и свега није се у опште нашао ничег абнормалног. Терапеутски покушаји сваке врсте, унутрашња средства, електрицитет и др. нијесу довели ни до каква резултата, дјечак је кашљао и даље још дању и ноћу тако, да су га морали из школе извадити и закључати, да промијену с њиме поднобје. Отац његов, члан медицинске колегије у Шлезији, добије допуст на два мјесеца и прије него што је пошао, дође к мени, да му ја дам информације за какво талијанско мјесто. У разговор дођемо ми и на „хинотизам“ и онако успут при поласку рећиће др. Кл., да ће и хинотизам покушати на силу. Ја пристанем на то, дабогме ништа не обављајући и одредимо сјутрашњи дан за покушај. Отац доведе дјечака. Ја га испитам, не паћем ништа на њему абнормалнога и одмах приступим у присуству оца му хинотисању. Дијете на брзо буде уморено, опазим на њему јасне знаке анестезије, али је био потпуно при себи, тако да је знао, шта се с њим догађа и на питање је тачно одговарао. Говорио сам му, да му је духок до данас био болестан, али је сада здрав, но данас неће више кашљати и да ће довече слатко спавати; то се велике пута понављало и при том сам га лако трбо по челу. За тим сам му рекао: „Ти сада више не можеш кашљати, и кад легнеш у кревет одмах ћеш заспати и цијеле ноћи се нећеш пробудити. Је ли ми разумио?“ — „Јесам“, одговори дјечак. „Ти си сада са свим здрав.“ Дијете је поновило те ријечи гласно и јасно, са тим је остављено још минут и по само себи, те је оно лаким ударом по челу пробуђено. Другога дана — било је то 5. фебруара — дође ми дијетини отац без сина свога „јер ми је син здрав, те није нужно да га видите“ рече отац при улазу. Отац је сада причао, да му син већ јуче пошље подне није кашљао, у вече је тврдо заспао и нигда се није будио. Овај исказ на мене је учинио ванредан утисак, који је био још јачи, кад сам се временом увјерио, да се дјетету више никако није ни повраћао кашаљ и да је сада потпуно здраво. Отац дабогме није ни ишао у Италију са сином, који је здрав почео полазити поново школу.

Објашњење главних трошкова показаних у рачуну Комитета:

А). Под рубриком „Помоћ по нахијама и путни трошкови“.

1. У Полиције се је послало 1000 фиор. јер је то племе Васојевићко било најнепросахније и помоћ му се није могла ускратити ни за најкраће вријеме. Споменути новац био је предан барјактару Станоју Чејовићу, који је петри раздијелио међу најнепросахније и подио је комитету тачни протокол у којему су означена имена свакога, који је помоћ добио и колико је појединци добио.

2. Новчана помоћ, у суми од 13.600 фиор., била је раздијељена племенима на следећи начин:

Цетиње, Његуши, Беклићи	320 —
Цуце, Бјелице, Озринићи, Пјешивци, Комани, Загарчи	680 —
Рудине, Грахово, Бањани, Опутна Рудина	720 —
Љуботињ, Грађани, Добрљани	600 —
Цеклици	600 —
Црмница, Крајина	1.200 —
Кучи, Братоножићи, Ђешкопоље, Зета	1.080 —
Ђешанска нахија	400 —
Васојевићи	3.000 —
Пипери, Бјелопавлићи	800 —
Дробњацци, Пива, Никшић, Жупа, Луково и т. д.	2.200 —
Бар, Микулићи, Зубци, Туђемили, Мркојевићи	600 —
Улцињ, Улцињско поље	200 —
Морача	1.200 —
Свега	13.600

Сав овај новац био је предан на руке следећих, којима је био плаћен путни трошак 803 фиорина и 41 новч. по следећим размјерима:

Цетиње, — поп Видак	21 90
Његуши, — поп Марко Бећир	21 90
Беклићи, — Крцун Ђукавов	61 90
Цуце, Бјелице, Озринићи, Пјешивци, Комани и Загарчи — Вукан Борон	61 90
Рудине, Грахово, — ком. Ни-Кола; Бањани, Опутна Рудина, — Андрија Ковачевић	40 —
Љуботињ, Грађани, — Нико Кусовац; Добрљани, — поп Пе-ро Пејановић	40 —
Цеклици, — Јокица Малишин, Ристо Рајковић, Мићо Малишин	45 —
Црмница, — кап. Марко Клисић, кап. Јоко Станковић; Крајина, — кап. Лука	90 —
Кучи, Братоножићи, Ђешкопоље, Зета, — барј. Станоје Чејовић	90 —
писару	10 —
Ђешанска — команд. Симон, Риста Агин	40 84
Васојевићи, — сердар Раде Пламенац	118 61
два помоћника	20 —
Пипери, — Ђуро Борон	28 —
Бјелопавлићи, — кап. Тиодор, Л. Поповић	49 40
Дробњацци, Пива, Никшић, Жупа, Луково и т. д.	65 20
Бар, Микулићи, Зубци, Туђемили, Мркојевићи, — официр Андрија Шолта	27 92
Улцињ, Улцињско поље — Ђуро Радов Побор	33 24
Морача, — кап. Мујо Миоров	37 60
Свега	863 41

Сви наименовани, предавали су комитету потанке протоколе са именом сваког лица, кому је била дата помоћ, а такођер и колика је била помоћ.

В). Под рубриком „Откуп земаља“:
1). Сума од 12.614 фиорина била је потрошена на откуп земаља онијех Црногораца, који су се спремали, да се иседе у Србију и које је Влада уставила у Књажевину, на следећи начин:

1. Капеланија Вула Булатовића.	
Арсеније Маринков	фиор. 16 и.
Мујо Маринков	22 —
Миливоје Маринков	12 —
Чуко Спасојев	40 —
Лука Спасојев	11 —
Томко Јоков	100 —
Капетану путни трошак	20 —
II. Капел. Милеше Стаматовића (Велика)	
Тодор Павлов	42 50
Тодор Павлов	51 —
Спасоје Величанин	17 —
Миајло Миливојев	21 33½
Милутин Лукићев и за сјеме	56 10
Милешев Поповић	38 67½
Јован Радевић	26 9½
Миложа Радевић	8 50
Радојко Вуков	30 —
капетану путни трошак	20 —
издато на сиротињу (при кретању у Србију)	116 —
издато на 20 усташ. фамилија	140 —
издато на 11 фамилија	342 —
издато Јеремији Ђолеву	30 —
издато Миловану Поповићу	30 —
III. Капел. Полимека (Милушин Јерби).	
Што је ко продао, он га је и откупио.	
Капетану путни трошак	20 —
Офиц. Томици Јефтовићу (откуп куће и помоћ)	40 40
На 37 усташких фамилија	185 —
IV. Капел. Ровачка (Пумиши Лукина Селића).	
Ђуро Јовашев	42 —
Јокем Попов	10 —
Ђорђе Јованов	30 —
Шоро Драгов	25 —
Вуле Митров	10 —
Џује Радованов	10 —
Савеља Пуков	20 —
Паун Марков	10 —
Милеша Радованов	15 —
Митар Радованов	6 —
Муриша Или	30 —
Петар Васиљев (на 8 људи по стар жита)	32 —
Капетану путни трошак	20 —
писару	10 —
V. Капеланија Морачка (Радована Радовича).	
Благо Јаков	88 —
Саво Јованов	27 —
Никола Висилев	24 —
Митар Милунов	16 —
Мило Јошин	18 —

Неђељко Јакић	8
Напетану путни трошак	20
VI. Капетанија Горње-Морачки (Милике Војводића)	
Мишур Чолевин	32
Мирко Милетин	24
Медуна Степанова	80
Милета Радојев	70
Радош Перов	45
Симеун Росић	30
Милосав Росић	6
Живко Милетин	17
Окица Шишовић	18
Капетану путни трошак	20
VII. Капетанија Забрдска (Драго Бакић)	
Што је ко продао он гаје и откупио.	
Капетану путни трошак	20
На сиромашне фамилије	140
VIII. Капет. Кошушка (Драго Војводић)	
Радоња Ђутов	80
Мираш Вучићев	26
Милета Драгојев	30
Периша Радосавов	32
Драго Иванов	6
Милун Вукашинов	130
Ђоле Јабудов	74
Милосав Иванов	80
Радомир Радивојев	104
Акео Радивојев	28
Бошко Јакић	16
Капетану путни трошак	20
IX. Капетанија Пољска (Мија Мирова)	
На 23 обитељи (140 људи) сиротињи	
На 15 обит. усташа (безирешно)	146
Капетану путни трошак	85
Капетану путни трошак	20
X. Капет. Трешњачка (Вуксана Раичевића)	
Милета Савов са Сооца	80
Ристо Иванов са Сооца сјеме	30
Милета Вукашинов	86
Раде Дралев	45
Гавро Савов са Сооца	20
Радоје Милунов	99
Петар Тодоров	26
Тома Милосавов	100
Милутин Мелетин из Шекулара	14
Миро Тодоров	22
Милош Јованов	28
Вучић Попов	14
Тодор Иванов	8
Милован Ђоле из горњ. села	47
Шћепан Шумовић	63
Капетану путни трошак	20
на сиротињу	55
ушашима из Трешњева	80
XI. Капетан. Београдска (Милан Новов.)	
Синаву Радојеву	130
Капетану путни трошак	20
на сиротињу	162
XII. Капетанија Колашинска (Милина Радковић)	
Мирко Милићев	14
Милутин Нешков	16
Шоро Тодоров	24
Капетану путни трошак	20
Истоте за 9 дана што је радио у одбору	
на сиротињу	30
на сиротињу	212
XIII. Капет. Краљска (Мисаил Лекић)	
Милану Иванову	24
Ново Јованов	114
Капетану путни трошак	20
на 2 сиромашне обитељи	14
ушашима на 4 обитељи	24
XIV. Капет. Дробњачка (Грубан Церковић)	
Миладину Дубурији	46
Јовану Дубурији	56
Николи Гвозденовићу	34
Јакша Радовић	14
Василије Радовић	52
Димитрије Гвозденовић	40
Новак Дубурија	20
Маринко Педовић	20
XV. Кап. Ускочка (Вукашин Батричевић)	
Никола Рубежанин	60
Крето Перошевић	80
На ушаше и сиротињу из капетаније Дробњачке, Ускочке и Језеро-Шаранске	
На 9 чељади помоћ	457
Путни трошак на три капет.	18
	75
XVI. Капет. Пивска (Обрен Николић)	
Шуле Мушов	40
Воин Јоконић	52
Радоња Шарац	20
Тодор Шпан	12
Писару М. Кедовићу путни тр.	30
Сиромасима који су кретали у Србију	
На сиротињу	399
На сиротињу	20
XVII. Капет. Пивска (Василије Ђачић)	
Милош Думјановић	40
Митар Гломазић	20

Јоцо Гломазић	60
Милован Гушовић	74
Лазар Шимун	8
Лука Ађић	150
Милован Чаласан	17
Илија Бошњак	34
Мато Бучанин	6
Обрад Дамјановић	56
Никола	50
Милош	10
Капетану путни трошак	30
Писару путни трошак	20
Пописанијема за Србију	227
XVIII. Капетанија Бјелопавлићка (Јанка Бошковића)	
Офиц. Богдану Мирову са покућством	
Мужу Мирову са покућством	60
Илији Снакову	50
Радовану Перошајову	60
Тодору Савину	50
Капетану путни трошак	18
Писару путни трошак	10
На сиротињу	6
	40
XIX. Капетанија Бјелопавлићка (Тодора Драговића)	
Миро Агичин	50
Груица Агичин са покућством	34
Благота Милошев са покућ.	81
Ђоко Матов са покућством	30
Џуниша Симов са покућством	30
Тодор Гавриловић са покућ.	50
Мирко Матов са покућ. и сјеме	50
Милутин Живков	94
Перован Живков	152
Будан Рашков	36
Недо Костадинов	16
Коста Мирков са покућством	31
Голуб Шуњин	28
Бајо Шуњин	" и сјеме 60
Јанко Јукић	" и сјемом 56
Микоша Јукић	" и живим 50
Мара Томичина	" " 22
Саво Нишин	" " 42
Мијајло Милошев	" " 60
Јагош Радивојев	" " 30
Џуниша Вучуров	" " 64
Ташо Вулев	" " 30
Перко Радовић	" " 30
Радошу Петрићеву	" и живим 50
Симо Мирков	" " 20
Лазар Милутинов	" " 40
Новак Петков	" " 10
Беџир Тодоров	" " 90
Радоња Спасојев	" " 20
Саво Вулев	" " 26
Јован Мирков	" " 20
Милан Богданов	" " 30
Јован Ђиров	" " 15
Капетану путни трошак	" " 20
Писару путни трошак	" " 10
На сиротињу	" " 36
XX. Капетанија Загарачка	
Вуко Радојеву	80
Новаку Њуњову	4
XXI. Капетанија Црешињачка (Никола Пековић)	
Милети Павичевићу	100
XXII. Капетанија	
Јокици Радосавову	48
XXIII. Капетанија Цуцка (Мана Поповић)	
Шћепану Лукићу	25
XXIV. Капетанија Стужици (Вула Нишин)	
Станку Миркову	28
Тодору Грујичину	113
Јовици Барову	153
Перу Машову	25
Бекци Петрову	5
Марку Такову	44
Милутину Такову	136
Кују Јакову	40
Јовану Перову	15
Магану Томову	32
Павићу Јовову	51
Тодору Савову	26
Јовици Савову	26
Милети Ристову	110
Спасоју Ђокосићу	186
Новаку Ђокосићу	21
Виду Станову	9
Миловану Ђурову	56
Милети Милованову	51
Анђи Шуњиној	72
Ивану Станкову	23
Мијајлу Мушину	51
Раду Бајову	11
Виду Бајову	11
Капетану путни трошак и писару	40
За радњу земаља	150
На 150. чељади сиротињске крет. за у Србију	206
На молбенице	63
Из капетаније Томице Петкова (Ново-Село) откупљена кућа официра	
Нададо Ражанићима на 19 обит.	30 40
Сиротињи капет. Новоселске	131
На 79 чељади ушаша и сиромаша из Краља	45
	79

Ушашима из Подгорице . . . 27 —
 Мишу Томову из Бјелопавлића откуп куће . . . 10 —
 Сиротињи у Подгорици на молбенице . . . 173 —
 По списку на сиромашне обитељи у Подгорици . . . 638 —

По повратку Одбора на Цетиње на откуп земаље Милована Ђурова из капетаније Спужке (коме по погрјешци капетана дато је било само 56 фиор., а требало је дат му 146 фиор.) — још издато је
 На седам обитељи из Велике . . . 90 —
 Свега . . . 206 —
 Свега . . . 12.614 —

2.) Сума од 328 фиор. била је потрошена на иету цијељ на слиједећи начин:

Откуп земаља.

У кап. Крањској:

Милану Ђурову 60 —
 Милети Зулевићу 20 —

У кап. Забрдској:

Аници Николиној 45 —

У кап. Ровачкој:

Пунини Милошеву 10 —
 Милосаву Ђурову 5 —

У кап. Горњеморачкој:

Вукашину Шишовићу 11 —
 Неђељку Милованову 8 —

У кап. Дробњачкој:

Вукосав Дуборија 60 —

У кап. Колашинској:

Димитрији Павлову 18 —
 Милвоју Вељову 20 —
 Радулу Мишову 8 —

У кап. Пољској:

Спасоју Маркову 23 —
 Радоју Милованову 15 —
 Милосаву Станојевићу 25 —
 Свега 325 —

3.) Сума од 258 фор. 44 новч. била је потрошена од III. до IV. одбором на путне и друге трошкове за одлазак у Подгорицу и Даниловград сврхом откупа земаља.

ПОЗИВ НА ПРЕДПЛАТУ.
БАЈО ПИВЉАНИН
 ДРАМА У ПЕТ ЧИНОВА.
 Цијена 1 фор. и 20 нов. или 2½ динара.

Умољавају се сва она господа и општине којима су послате листе позивнице, као и остали љубитељи српске књије, да би похитали са пошљањем предплате, јер данас улази књига у штампу. До сада је стигло: Из Мостара фиор. 34 60 нов.; из Пиве ф. 100 и 80 нов.; из Подгорице фиорина 15 и 60 новчића, од појединих личности, са стране и из унутрашњости фиор. 16 и 60 нов. Дакле свега је досле стигло фиор: 167 и 60 новчића. Уздам се да ће и друга лица и општине српске сједовати наведеном примјеру, да би се штампарија на вријеме исплатила и књига предплатницима послала.
 Цетиње, 21 јула 1890.

Видак Отовић,
 Учитељ.

Број 680.
ОБЈАВА.

Министарство Финанције даваће: 23 хег Јулија 1890 на лиценцију препродавања соли новог контраста. Контраст ће се дати ономе који се на најнижу цијену обвезе некрпавати са једнаком цијеном државне магацине: на Плавницу, Ријеку и Вир, и продавати иету.

Гражиће се од подузмиача, кауција од 200 наполеона у готовом новцу. Они који би жељели лиценцирати, морају се са готовим новцима, на горе означени дан пријавити у Канцеларију Министарства Финанције гдје ће се држати лиценцијација — (послије подна од три до пет ура).

Цетиње, 5 Јулија 1890.
 МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈЕ.

Број 256.
ОБЈАВА.
 Зеф Васија Скадранин овдје је презадужно свој трговачки посао; зато, сваки који има што од њега тра-

жити, нека се пријави овоме Суду најдаље до првог августа ов. год, јер по тада свачија тражбина биће одбијена; а тај дан повци од његовог имања — међу његовим повјеритељима — биће раздијељени.

Бар, 28 јуна 1890.
 Окружни суд.

ОБЈАВА.

Констатовало се, да је имаће овдашњег трговца Вука Јокићина Мартиновића презадужено.

Због тога је ријешено да се на јавном аукцији прода његово имање, које се састоји из разне робе трговачке и двије куће које се налазе у овој вароши.

Конкурс ће почети од 15. текућег мјесеца и продужиће се до 1 августа тек. г. Сви они, који имају да траже што од Вука Мартиновића позивају се да се пријаве овој Управи, било лично или преко својих опуномоћника, најдаље до 1 августа ов. г. Свако даље потраживање, које се неби до означеног рока Управи поднијело, биће одбијено, јер у означени дан Суд ће на основу поднесених му рачуна и рекламација коначно рјешење издати о наплати дугова Вука Мартиновића.

Виша кућа Вука Јокићина Мартиновића која је на главној улици на доњи бој има велики и простран дућан са магазином и складан ходник; на горњи бој, има четири комаре т. ј. са лица двије а озада двије, а на најгорњи бој т. ј. под кров двије комарице, доста простране и зидом ограђене, бану а у њој бунар, кухињу тичући се куће и шталу за два коња, изашла је до данас на цијену од ф. 7,900.

Мала кућа исто у главној улици између кућа Пеја Новакова Команина, дугачка 3 метра и 86 центиметара.

На доњем боју има дућан са магазином; на горњи бој има са лица једну камару више дућана а другу више магацина; позади куће има кухињу и тезу за дрва изашла је до данас на цијену од фиор. 918.

Број 307.
 Цетиње, 25 маја 1890.
 УПРАВА ВАРОШИ ЦЕТИЊА.

ОГЛАС.

Руј Црногорски прве врсте од Ријечке и Црничке нахије од браћа ове 1890 године закупили смо доље подписати у народа. Купци који би жељели купити га нека се пријаве доље подписати.

Цетиње, 10 јула 1890.
 Андрија Дреџун, Томо Греговић,
 (3—3) Браћа Замбелићи.

На знање.

Моју трокатну кућу у Трешњево продајем из слободне руке. Кућа је 12 лаката дуга, а 8 ½ широка, има бутигу са два магацина и двије комаре на првом боју. Ширина куће је пола на под, пола на волат, двокатна кухиња. Пред кухињом наврх скала притремак са малом камаром. Ко би жељео купит све или поједино, нека ми се усмено или писмено пријави у Трешњево до 8 септембра ове године.

Цуце, 20 јуна 1890.
 Новица А. Перовић.

ОГЛАС.

ПОШТАНСКЕ МАРКЕ.

Старе, жигосане поштанске марке и цјелокупине „отворена писма“ од Црне Горе, Источне Румелије и Бугарске купујем, колико било, по највишој цијени. Одговарам одмах на свако питање.

А. Weisz
 Budapest (Ungarn). koroherczeg 7.